

LR: dom 1997-12-22, mål nr Ö 10751-97 (ref)

D 20/97

Revisorsnämnden (RN) har den 15 januari 1995 mottagit en underrättelse från Skattemyndigheten i X län beträffande godkände revisorn A-son. RN förelade med anledning härav A-son att inom tre veckor inkomma med yttrande över skattemyndighetens uppgifter. Föreläggandet skickades med rekommenderad försändelse. A-son löste ut skrivelsen men hörde därefter inte av sig till RN. RN skickade ett nytt föreläggande till A-son. Även det genom rekommenderad försändelse. Detta föreläggande kom i retur till RN outlöst. RN lät då delge A-son genom stämmingsman. A-son mottog handlingen den 22 april 1997. Enligt detta föreläggande skulle A-son inom en vecka från delfäendet inkomma med yttrande. RN erinrade även A-son om att underlåtenhet av en revisor att lämna de uppgifter som behövs för tillsynen bedöms som ett mycket allvarligt åsidosättande av de skyldigheter som åligger revisorn. A-son underlät att höra av sig. RN meddelade därför den 30 april 1997 A-son varning. Denna delgavs A-son genom stämmingsman tillsammans med ytterligare ett föreläggande att inom en vecka inkomma med yttrande. A-son mottog dessa handlingar den 22 maj 1997. I föreläggandet erinrades A-son om att RN skulle överväga att upphäva hans godkännande som revisor om han inte yttrade sig inom angiven tid. A-son har inte låtit höra av sig till RN.

RN gör följande bedömning.

Enligt 20 § lagen (1995:528) om revisorer (revisorslagen) är en revisor skyldig att lämna RN de uppgifter som behövs för tillsynen. Underlåtenhet av en revisor att fullgöra denna skyldighet omöjliggör RNs tillsyn och bedöms därför som ett allvarligt åsidosättande av de skyldigheter som åligger revisorn. I A-sons fall är det synnerligen försvårande att han trots att han tidigare erhållit varning inte har besvarat RNs föreläggande.

Med stöd av 22 § andra stycket revisorslagen upphäver RN A-sons godkännande som revisor. RN förordnar vidare med stöd av 25 § samma lag att beslutet skall gälla omedelbart.

Ärendet har avgjorts av RN:s ordförande Lennart Grufberg i närvaro av kanslichefen Christer Lefrell, avdelningsdirektören Carina Bergman Marcus samt byrådirektören Fredrik Bengtsson, föredragande.

Länsrätten i Stockholms län rotel 31

Dom 1997-12-22 i mål nr Ö 10751-97

A-son har överklagat Revisorsnämndens beslut och har, som hans talan får förstås, yrkat att Revisorsnämndens beslut skall upphävas. Han har vidare yrkat inhibition av beslutet. Han har anfört följande. Under en längre tid har han varit sjuk i depression och därför har all hans energi gått åt till att sköta sina kunduppdrag som inte har blivit eftersatta på grund av hans sjukdom. Han har tagit hjälp av andra för att hans kunder inte skulle bli lidande. Hans egen administration är nu i fatt och inget av det som tidigare skett kommer att upprepas. Han får för närvarande hjälp av läkare och psykolog och hans liv börjar fungera på ett mycket bättre sätt.

Om hans godkännande skulle bli indraget kommer han inte att kunna försörja sig och sin familj.

A-son har till länsrätten inkommit med ett läkarintyg daterat den 19 augusti 1997 undertecknat av O, distriktsläkare och specialist i allmänmedicin. Av intyget framgår följande. O har haft A-son som patient sedan oktober 1994. Han har sammanlagt varit på mottagningen sedan dess vid sju tillfällen. Dessutom har de haft telefonkontakt vid elva tillfällen. A-son har behandlats och behandlas för närvarande på grund av depressiva besvär. Han har tagit depressionshämmande läkemedel periodvis sedan 1994 och kontinuerligt sedan oktober 1996. Han får också understödjande behandling med lugnande preparat i små doser. Förutom läkemedelsbehandling har A-son också haft kontakt med psykolog och fått psykoterapibehandling på grund av sina depressionsbesvär.

Revisorsnämnden, som bestrider bifall till överklagandet, har i yttrande anfört följande. Ärendet hade handlagts hos nämnden i mer än fyra månader innan beslutet fattades. Vad som kan utläsas av det ingivna läkarintyget utgör enligt nämndens uppfattning inte någon godtagbar ursäkt för A-son att under så lång tid underlåta att besvara Revisorsnämndens förelägganden. A-son har uppgett att han inte misskött sina kunduppdrag. För det fall detta är riktigt är det inte rimligt att han samtidigt skall anses ha varit så sjuk att han haft giltig anledning att inte höra av sig till Revisorsnämnden. Det kan konstateras att den behandling som A-son genomgår för närvarande, och som enligt honom själv gett goda resultat, enligt läkarintyget pågått sedan oktober 1996. Vad revisorsnämnden lagt honom till last har inträffat efter denna tidpunkt.

Länsrätten har i beslut den 11 augusti 1997 förordnat att det överklagade beslutet inte skall gälla i avvaktan på att målet avgörs slutligt eller annat förordnas.

Länsrätten ändrade på så sätt Revisorsnämndens beslut den 4 juni 1997 att länsrätten med stöd av 22 § andra stycket lagen om revisorer meddelade A-son varning.

Av länsrättens skäl framgår bl.a. följande. I 22 § lagen om revisorer finns bestämmelser om disciplinpåföljder. Enligt andra stycket får varning meddelas om revisor åsidosätter sina skyldigheter och, om omständigheterna är synnerligen försvårande, godkännande upphävas.

Av 20 § samma lag framgår att revisorer är skyldiga att lämna Revisorsnämnden de uppgifter som behövs för tillsynen.

Länsrättens bedömning.

A-son har den 21 januari och den 22 april 1997 delgetts föreläggande att inkomma med yttrande över skattemyndighetens uppgifter om att han skönstaxerats utan att låta höra av sig till Revisorsnämnden. Nämnden har därefter i beslut den 30 april 1997 meddelat honom varning. Detta beslut samt ytterligare ett föreläggande att inkomma med yttrande har delgetts honom den 22 maj 1997. Då han inte heller denna gång låtit höra av sig har hans godkännande som revisor upphävts. Han har således vid tre tillfällen under loppet av ett halvår åsidosatt sina skyldigheter som revisor vilket måste bedömas som allvarligt. Av ingivet läkarintyg framgår emellertid att A-son sedan oktober 1994 har behandlats för depressiva besvär och periodvis tagit depressionshämmande läkemedel, att han sedan oktober 1996 kontinuerligt har tagit depressionshämmande läkemedel, att han får understödjande behandling med lugnande preparat i små doser samt att han haft kontakt med psykolog och fått psykoterapibehandling på grund av sina depressionsbesvär. I målet har inte framkommit om A-son under den aktuella perioden varit sjukskriven för depression men länsrätten finner ändå att det finns anledning att anta att de försummelse som A-son låtit komma sig till last har sin orsak i hans sjukdomsbesvär. Med hänsyn härtill samt till det faktum att A-son, såvitt framkommit i målet, inte före Revisorsnämndens beslut den 30 april 1997 varit föremål för disciplinär följd finner länsrätten att omständigheterna inte kan anses vara synnerligen försvårande. Vad som kan läggas A-son till last är sålunda inte av beskaffenhet att enligt 22 §

lagen om revisorer kunna föranleda upphävande av hans godkännande som revisor. Däremot bör ytterligare en varning meddelas honom för att han i angivna hänseenden åsidosatt sina plikter som revisor.